

такъвъ отдѣлъ отъ господарство ся находи по единъ главенъ градъ, който служи за срѣдоточіе на управленіе-то; въ него ся находятъ *присутствени мѣста* (трибунали). Въ главны-тъ раздѣленія бывать още и подраздѣленія. Первый градъ, отъ кого-то ся управлява цѣло господарство, наричася *столица*; въ неж ся находятъ *найвысокы-тъ правителствени*, или *присутствени мѣста*. Градъ, въ когото живѣе монархъ, наричася *резиденція*. Столица и резиденція повече-то бывать въ единъ градъ. Градъ, въ точный смыслъ, ся нарича многлюдно селеніе съ различни прѣимущества за търговія и занаеты. *Мѣстечкы* ся ползуютъ само съ малъ часть отъ градскы прѣимущества; села-та отнюдъ нѣмать подобны прѣимущества.

Кога приморскы градове имжтъ гавани, наричаты *портове*. Портове бывать *купеческы* и *военны*. Въ купеческы или коммерческы портове ся товарятъ и стоварятъ корабы съ стокж, а въ военны-тъ стои военный флотъ. Кога купеческому порту е дадено право да пріима и да испраща стокж, безъ пошлинж,* то такъвъ портъ ся нарича *порто-франко*, или *вольна гавань*.

Нѣкои селенія въ господарства-та сж укрѣпены и наричаты *крѣпости*. Една крѣпость добыва важность и значеніе отъ свое-то положеніе. Нѣкои крѣпости, портове и градове, за свож пѣ-силнж защитж,

* Пошлина (гюмрукъ, вама, мыто) е плата въ казнж за стоки, провозимы прѣзъ границж на господарство. Мѣста, гдѣ ся взима пошлина, наричаты *таможны* (мытници).